

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2013

ת"פ 11-01-49449

מדינת ישראל נ' אלקלעי

1

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חנן אלקלעי

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

גזר - דין

13

חנן אלקלעי, יליד 1965 (להלן: "הנאשם") הורשע לאחר ניהול הוכחות בהטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 ובפגיעה בפרטיות, עבירה לפי סעיף 2(1)+5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

16

17

הנסיבות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין מיום 13.03.13 ואין צורך לחזור. לשם השלמות ייאמר כאן בקצרה, שאת העבירות בהן הורשע עבר הנאשם בין השנים 2006-2010 (להלן: "התקופה הרלוונטית") ובכך פגע הנאשם בא.ב. ילידת 1980, ששמה וכל פרט העשוי לגלות את זהותה נאסרו לפרסום (להלן: "המתלוננת"). בתקופה הרלוונטית, שלח הנאשם למתלוננת הודעות מייל ומסרונים בעלי תוכן רומנטי, התקשר אליה פעמים רבות טלפונית, גם לטלפון הנייד וגם לטלפון לקווי, והשאיר לה הודעות קוליות גם הן בעלות תוכן רומנטי, שלח לה ולאנשים הקשורים איתה בקשרים עסקיים או משפחתיים דברי מתיקה ופרחים, וכל זאת בניגוד לרצונה של המתלוננת והמשיך לעשות כך חרף בקשותיה המפורשות וחרף התראה מעורך דין בה נדרש לחדול ממעשיו.

25

26

טרם טיעונים לעונש הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות. בשל מצב בריאותו הנאשם לא נמצא כשיר לרצות מאסר בעבודות.

27

28

29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2013

ת"פ 11-01-49449

מדינת ישראל נ' אלקלעי

1 **עמדת התביעה** – בטיעוניו לעונש נדרש התובע, עו"ד זמנסקי, לחומרת העבירות, לכשעצמן,
2 ולחומרת הפגיעה שפגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת במיוחד בהתחשב בהתמשכות המעשים,
3 המקבלים משנה חומרה לנוכח התנהלותו של הנאשם גם במשפט ממנה עולה שלא קיבל על עצמו
4 אחריות על מעשיו ולא הפנים את חומרתם. לטענת התובע המתחם ההולם לעבירות שבדיון נע
5 ממספר חודשי מאסר בפועל ומגיע עד לשניים עשר חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה, קנס
6 ופיצוי למתלוננת. לתמיכה בטיעוניו הפנה התובע לעפ"ג 10-10-38464 **מדינת ישראל נ' מאיר**.

7
8 **עמדת ההגנה** – הסנגור, עו"ד אלפסי, ביקש באופן טבעי להתחשב בנאשם ולא להחמיר איתו. חרף
9 החומרה ביקש ליתן משקל מכריע לקולה לעבר הנקי של מרשו ולמצב בריאותו הקשה, שבגיני לא
10 יוכל לרצות מאסר בעבודות שירות. הסנגור הדגיש שהנאשם עשה את המעשים לא מתוך כוונת זדון
11 פלילית על מנת להפחיד את המתלוננת או לנקום בה, כי אם על רקע חיזוריו הלגיטימיים אחריה.
12 לגישת הסנגור ראוי ליתן משקל לקולה גם לפגיעה בפרטיותו של הנאשם בעקבות פעילותם של
13 חוקרים הפרטיים, ששכרו המתלוננת ואביה וגם ליחס המועדף בו זכו השניים מצד אנשי המשטרה
14 במהלך החקירה (וזאת על רקע היותם אנשים ידועי שם).
15 לדעת הסנגור מתחם הענישה שהציג התובע חמור בהתחשב בנסיבות מקרה זה. לטענתו מקרים
16 חמורים יותר בהרבה הסתיימו בעונשי מאסר מותנה בלבד. לתמיכה הגיש גזרי דין שיצאו מלפני בתי
17 משפט השלום, כולל בית משפט זה.

18
19 הנאשם פנה לבית המשפט חזר על הטענה, שלא פעל על מנת להפחיד את המתלוננת. לדעתו אלמלא
20 זהותה (של המתלוננת), לא היה מוגש נגדו כתב אישום.

21
22 **שמיעת הטיעונים, עיון במסמכים ובאסמכתאות ושקילת מכלול הנסיבות לחומרה ולקולה**
23 **מבססים מסקנות כדלקמן:**

24 1. **פגיעה בפרטיות** - המחוקק מצא להגן על פרטיותו של אדם בחוק הגנת הפרטיות שנכנס
25 לתוקף בשנת 1981. המחוקק לא הסתפק בהוראות החוק ומצא להעניק לזכות לפרטיות
26 תוקף חוקתי בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו שנכנס לתוקפו בשנת 1992. משכך חובתו של
27 בית המשפט היושב לדין להוציא מכוח אל הפועל כוונת המחוקק אשר סיווג את העבירה
28 כעבירת פשע שלצידה חמש שנות מאסר כעונש מקסימאלי. קיימות אמות מידה ברורות
29 לאבחון בין יחסי אנוש (כולל יחסי חיזור לגיטימיים) למעשים שהם בגדר בילוש ו/או
30 התחקות במיוחד כאלה שמבצע אותם מי שמודע בוודאות שיש בהם כדי להטריד או לאיים
31 והם בניגוד לרצונו של המוטריד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2013

ת"פ 11-01-49449

מדינת ישראל נ' אלקלעי

2. הטרדה באמצעות מתקן בזק – בחוק התקשורת הוסיף המחוקק הגנה מיוחדת על זכותו של הפרט לשלווה מפני שימוש בלתי ראוי במתקני בזק, וזאת לנוכח ההתפתחות הטכנולוגית המאפשרת העברת מסרים קוליים, כתובים או מצולמים ללא קושי, ללא סינון וללא הגבלה, כשהעבירה היא עבירת עוון, שלצידה שלוש שנות מאסר כעונש מקסימאלי. בית המשפט העליון נדרש ליחסי איש ואישה בהקשר לעבירה ופסק בע"פ 10756/04, אזולאי נ' מדינת ישראל, כדלקמן:

”עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה של האישה להתנתק ממנו, (ובמקרה שלנו: שלא לפתח שום קשר – תוספת שלי ד.ר-ש) אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה (ובמקרה שלנו אוטונומיה על זמנה ושלוות נפשה- תוספת שלי ד.ר-ש), ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב.”

בע"פ 7951/05, 8281/05 מדינת ישראל נ' פלוני נפסק:

”על בית-משפט זה, בנושא הדגל של זכויות האדם וחופש הפרט במדינת ישראל, לעמוד ולהכריז בקול, כי בכל עת ובכל שעה מותר לו לאדם להחליט מה יעשה בנפשו ובגופו (ובמקרה שלנו – בזמנו- תוספת שלי – ד.ר.ש). תהא אשר תהא הסיבה אשר בגללה תחפוץ האישה בהפסקת היחסים... - אין כל זכות, לאף אחד, לפגוע בחירות זו ולהתעלם ממנה. העושה זאת ראוי לגינוי חברתי ולענישה הולמת.”

3. מהכלל אל הפרט- עיון בתקדימים שהגישו ב"כ הצדדים מעלה שלא בהכרח ניתן לגזור גזירה שווה מההחלטות וגזרי הדין ששם למקרה שבדיון, בהתחשב במהות העבירות ובמהות הנאשמים, נסיבותיהם, עברם הפלילי והאחריות שקיבלו על עצמם לביצוע העבירות. ואף על פי כן ניתן לגזור מהאמור בתקדימים את מתחם הענישה ההולם למקרה שבדיון. בית משפט זה קובע שהמתחם נע ממאסר מותנה כרף תחתון למאסר בפועל למשך תשעה חודשים כרף עליון.

4. בהקשר לחומרת הנסיבות במקרה דנן יש להדגיש, שלאורך כארבע שנים הנאשם הטריד את המתלוננת באמצעות מתקני בזק ופגע בפרטיותה. במהלך שלוש שנים הראשונות פנתה המתלוננת לנאשם בין בעצמה ובין אמצעות אחרים במטרה לשכנעו לחדול ממעשיו. כשנאשה מניסיונות אלה וכדי להשיב לעצמה את פרטיותה ואת שלוות נפשה, פנתה לעזרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2013

ת"פ 11-01-49449

מדינת ישראל נ' אלקלעי

- 1 רשויות האכיפה. על פי תלונתה נאסר על הנאשם ליצור עימה קשר כלשהוא במשך שישה
2 חודשים (החלטה שיפוטית ת/9א). הנאשם לא הבין ולא הפנים את האיסור ומיד לאחר
3 פקיעת הצו חזר על מעשיו. בהתנהלות זו הוכיח שיחסו למתלוננת אובססיבי. העובדה
4 שבמהלך המשפט הנאשם לא חזר לסורו, לכשעצמה, איננה מוכיחה, שהנאשם מבין ומכבד
5 את זכויותיה של המתלוננת. מכל מקום נסיבותיו החמורות של המקרה מחייבות תגובה
6 שיפוטית הולמת שיהיה בה להוציא מהכוח אל הפועל כוונת המחוקק, חרף עברו הנקי של
7 הנאשם וגם אם במקרים קודמים לא הוטלו מאסרים בפועל.
8 5. מנגד, בהתאם להוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין יש להתחשב בעיקרון הענישה
9 האינדיבידואלית ולקבוע מהו העונש ההולם לנאשם זה. בית המשפט מתחשב לקולה בעברו
10 הנקי של הנאשם, בעובדה שלא נגרר לאלימות פיזית ואף לא לאלימות מילולית ובמצבו
11 הרפואי העכשווי של הנאשם, שבגינו לא נמצא כשיר מאסר בעבודות שירות.
12
13 **סוף דבר - באיזון בין השיקולים לחומרה ולקולה, נגזר על הנאשם כדלקמן:**
14 א. 9 חודשי מאסר מהם שלושה לריצוי בפועל והיתרה על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש
15 שנים מהיום לא יעבור הנאשם את העבירות נשוא הרשעתו בתיק זה.
16 ב. קנס בסך 750 ש"י או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.08.13.
17 ג. בשל מצבו הכלכלי הקשה בית המשפט נמנע מלחייב הנאשם בפיצוי למתלוננת.
18
19 **הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.**
20
21
22
23 **ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ג, 16/06/2013 במעמד הנוכחים.**
24
25

3. י.פ. - א.פ.י.

דורית רייך-שפירא, שופטת

26
27
28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2013

ת"פ 11-01-49449

מדינת ישראל נ' אלקלעי

1 **התובע: לשאלת ביהמ"ש** – בזמנו הנאשם שוחרר כנגד חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג'
2 בסך 500 ₪.

3

4 **הסנגור:** מי שחתם על ערבות צד ג' לדבריו זו אימו שנפטרה. בנסיבות אלה נבקש ארכה כדי שימציא
5 ערב צד ג' חדש.

6

7 **התובע:** לאור החלטת ביהמ"ש וגזר הדין, אבקש הפקדת פיקדון, איסור יציאה מן הארץ.
8 התחייבות עצמית, ערבות צד ג'.

9

10 **הסנגור:** אבקש עיכוב ביצוע העונש. הנאשם התייצב לכל הדיונים ללא בעיה. אורך מאסר קצר ולכן
11 נבקש לעכב את העונש. אני לא יודע איזה ערבויות יש.

12

13

14

החלטה

15

16

17 על הנאשם להפקיד ערבויות נוספות כדלקמן:

18

19 1. חתימה על התחייבות עצמית ע"ס 2,500 ₪.

20

21 2. ערבות צד ג' ע"ס 2,500 ₪.

22

23 3. הפקדת מזומן בסך 500 ₪.

24

25 4. הפקדת דרכון במזכירות בימ"ש השלום בת"א.

26

27 5. ביהמ"ש מעכב את יציאתו של הנאשם מן הארץ. צו עיכוב היציאה נכנס לתוקף מיד עם
28 חתימה על החלטה זו והמזכירות תשלח העתק ממנה למשטרת הגבולות.

29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 יוני 2013

ת"פ 11-01-49449

מדינת ישראל נ' אלקלעי

- 1 18:00 במידה והנאשם יחתום על התחייבות עצמית – תנתן לו ארכה עד היום בערב בשעה 18:00 .6
- 2 להפקיד את דרכונו ואחת מהערבויות 2 או 3. את הערבות הנוספת יפקיד במזכירות
- 3 ביהמ"ש השלום בת"א לא יאוחר מיום א' – 23.6.13 שעה 10:00.
- 4
- 5 הובהר לנאשם שאם לא ימציא ערבויות במועד, תהיה זו הפרה הוראה חוקית ועילה .7
- 6 למעצר.
- 7
- 8 בהתחשב בעובדה שהושת על הנאשם מאסר לריצוי בפועל לתקופה קצרה ביותר והצהרת .8
- 9 הסנגור על הגשת ערעור, ביהמ"ש מעכב את תחילת ריצוי העונש ל- 30 יום מהיום.

10
11
12
13
14
15

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ג, 16/06/2013 במעמד הנוכחים.

3. יוני-2013

דורית רייך-שפירא, שופטת

16
17
18
19